

Laat me!

Vandaag ging ik weer naar mijn werk bij Zomerplus, daar is het onwijs leuk en ik verheug me er meestal wel op. Maar zoals elke puber heb ik ook weleens een baaldag en dat had ik dus vandaag.

Verdrietig en chagrijnig

Ik was verdrietig en een beetje chagrijnig en eigenlijk weet ik niet eens meer waarom. Stom hè? Aan mijn gezicht kun je vaak wel zien hoe ik me voel en gelukkig weten de mensen van Zomerplus dat ze me altijd even moeten laten bijkomen wanneer ik op de groep kom.

Niet duidelijk maken

Papa en mama begrepen er niets van. Die wilden maar weten wat er was en hoe ze me konden helpen. "Laat me even alleen", wilde ik zeggen, maar op één of andere manier kon ik het niet duidelijk maken. Ik bleef wel proberen, want zo ben ik: doorgaan totdat ik begrepen word.

Vriend

Gelukkig begreep mijn vriend B. me wel. Hij kwam gelijk naar me toe, zoals hij heel vaak doet en ging toen bij me zitten. Hij snapte tenminste dat ik niet wilde 'praten', maar gewoon even iemand bij me wilde hebben. En zo zat hij maar, hij zei niks en deed niks, maar ik voelde me gewoon helemaal vrolijk worden. Hij is echt een goede vriend. Daarna was ik weer zoals altijd: vrolijk en natuurlijk keihard lachen als er iets mis gaat.

Hormonen

Soms moet je een pubermeisje gewoon even laten gaan. We kunnen verdrietig zijn om niks. Misschien zijn het hormonen. Dat zijn gekke dingen die door je lijf gieren, heeft mama weleens verteld. Ik denk dat ze er zelf ook weleens last van heeft.

Begeleider: *Als ik zie dat Yrsa zo binnenkomt laat ik haar meestal even begaan of probeer haar af te leiden. Maar soms merk ik dat Yrsa het erover wil hebben en dan pak ik de pictogrammen van emoties erbij of ik probeer via de spraakcomputer te horen of het klopt wat ik zie aan haar.*

En ik heb gemerkt dat andere jongeren een goede uitwerking op haar kunnen hebben, dus dat laat ik soms ook onder mijn toezien oog gebeuren. De jongeren hebben een andere uitwerking op elkaar dan wij op hen hebben en dat kan soms heel helpend zijn. Vooral van één knul lijkt ze meer te accepteren en hij maakt haar vrolijk. Dat krijgen wij niet altijd voor elkaar.

Om over na te denken: Wat doe jij om erachter te komen wat de ander nodig heeft?

BLOG: DE WERELD VOLGENS YRSA

In deze blog maken we kennis met Yrsa. Yrsa is 19 jaar en heeft ernstige meervoudige beperkingen. We nemen je mee in haar wereld door verhalen vanuit haar perspectief te vertellen.

Het gaat om alledaagse situaties thuis of op haar werk bij ZomerPlus. De rode draad in de verhalen is adolescentie: alle veranderingen die Yrsa doormaakt op weg van puber naar jonge vrouw.

Nieuwsgierig hoe deze blog tot stand is gekomen? Check:

www.ikgaemb.nl/blog-de-wereld-volgens-yrsa/

De korte stukjes worden opgetekend door Lucienne Vossen.

www.lvwandelcoach.nl